

Raganelē, aba kētēp – laumelē

Mēška glūdumuo stoviejē truobālē. Anuo gīvena sosēvielosi, godri ē smalsi ragana, vo kētēp sakont, laumē. Anā jau bova šimts dvēdešimt pēnkē metā, bet savi ana vadēna raganelē aba laumelē, mat sīluos toriejē daug, jauties jauna, nuors bova bjauri, sosēvielosi.

Vēina karta i mēškāli atējē mergēkē. Ana nuoriejē grību prisērinktē. Ējē ējē ē nabžēnuojē i katrou posē bētē. Ēsēgonda: pol šēn, pol tēn – vēsor medē. Kor ētē? Priējē nedēdēlē truobālē. Mergēkē apsēdžiaugē – rast nakti pralēs ramē, vo rītuo tuoliau ēs. Baladuojēs baladuojēs i doris – nieks nieka nesaka.

– A īr kas nuors? – ējējosi klaus.

Mērtēna tīla. Žēngē žingsni i truoba – tiktā kabaraj, ē mergēkē pajota bekabonti regstie. Ēsēgonda – spordoliuojēs, bet nieka negal padarītē. Veiz, ka kompē sied sosēvielosi žmuogīsta. Tada ta žmuogīsta priējē, apveiziejē iš vēsū posiu ē saka mergēkē:

– Nebijuok: jēgot monēs klausīsi, vēskas būs gerā. Aš senē laukiau, kumet atiesi. Nu šiuos dēinuos aš jau būsio neb laumelē, vo tēkra laumē. Jēgot to vēsa nākti be perstuoji rokousīs, nesnūdoriouisi ē mona kaltūna ēšokousi, tumet rītuo būsi nomūs. Vo je nē, omžēnā palēksi če.

Gerā gerā, – sakonti mergelē.

Bijuojē mergēkē, bet vo kou darīs – tor imtē šokas kāp griebli ē šokoutē. Kudolava kudolava tus plaukus, kol iškudolava. Vo tou tarpo ē pasakuojē vēskou, kou beatmēnē. Ē tēp vēsa nakti.

Prašvēta – išlinda saulēlē. Laumē paveiziejē i zierkuolieli ē pamatē – besonti poiki mergelē. Kerā ēsēsklaidē...

Pasēklīdusiuoji osēmerkē, vo atsēmerkē nomūs. Apsēžvalgē, apsēčiopiniejē... Vo rasi ana sapnava?.. Kas če bežēna, kap tēn bova. Bet i mēška daugiau tēkrā vēina nebēs.